

เรื่อง ว่านไพลคำ

รายละเอียด

ว่านไพลคำ ชื่อวิทยาศาสตร์ *Zingiber ottensii* Valeton จัดอยู่ในวงศ์ชิง ([ZINGIBERACEAE](#))

สมุนไพรว่านไพลคำ มีชื่อท้องถิ่นอีนๆ ว่า ปูเลยคำ (ภาคเหนือ), ไพลคำ ไพลม่วง ไพลสีม่วง (กรุงเทพฯ), ไพลสีม่วง ดาเกงะ (ปัตตานี), จะเงาะ (มลายู-ปัตตานี), ว่านกระทือคำ เป็นต้น

ลักษณะของว่านไพลคำ

- ต้นว่านไพลคำ มีถิ่นกำเนิดในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จัดเป็นพรรณไม้มัลลุกมีอายุหลายปี มีลำต้นอุด្ឋูติดิน ขึ้นเป็นกอก ความสูงของต้นประมาณ 1.5-3 เมตร และอาจสูงได้ถึง 5 เมตร เหง้าอุด្ឋูติดิน เนื้อภายในเหง้าเป็นสีม่วง สีม่วงจาง ๆ หรือสีม่วงอมน้ำตาล มีกลิ่นฉุนร้อนคล้ายไพล ขยายพันธุ์ด้วยวิธีการแยกหน่อ ต้องใช้ดินที่มีสีดำในการปลูก (ถ้าเป็นสีอินปูลจะทำให้ต้นตาย เพราะว่าวนชนิดนี้เจริญทางการ

ได้ในดินสีดำเท่านั้น) พบขึ้นได้ตามป่าเขตร้อนชื้น

- **ใบว่านาไฟล์ดា** ใบเป็นใบเดี่ยว ออกเรียงสลับ ลักษณะของใบเป็นรูปขอบขนาน ปลายใบเรียว โคนใบมน ส่วนขอบใบเรียบ ใบมีขนาดกว้างประมาณ 6-8 เซนติเมตร และยาวประมาณ 26-30 เซนติเมตร แผ่นใบหนา เส้นกลางใบเป็นร่องสีขาวอ่อน ด้านล่างและเส้นกลางใบมีขัน ก้านใบเป็นกาบทุ่มลำต้น มีสีม่วงคล้ำ ก้านใบซ้อนกันแน่น ไม่มีขันหรือมีบ้างประปราย ลิ้นใบยาวที่ปลายก้านใบ ลักษณะเป็นรูปไข่ ปลายมน
- **ดอกว่านาไฟล์ดា** ออกดอกเป็นช่อ จากโคนต้นแหงขึ้นมาจากเหง้าได้ดิน ช่อดอกยาวประมาณ 9 เซนติเมตร ส่วนก้านช่อดอกยาวประมาณ 14 เซนติเมตร โดยช่อดอกมีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอกถึงเกือบกลม ก้านดอกโคนเชื่อมติดกัน เป็นสีเหลืองอ่อน มีประสีม่วงแดงอ่อน ๆ กลีบดอกมี 5 กลีบ กลีบบาง โคนดอกเชื่อมติดกัน ดอกมีประดับสีเขียวปนแดงวางเรียงช้อนกันเป็นชั้น ๆ อย่างเป็นระเบียบดุคล้ายกับเกล็ดปลา ใบประดับเมื่อยังอ่อนจะเป็นสีแดงอมเขียว แล้วจะเปลี่ยนเป็นสีชมพูหรือสีแดงเข้ม กลีบเลี้ยงเชื่อมติดกันเป็นหลอดสีใส เกสรเพศผู้ ส่วนที่เป็นกลีบมีหยัก 3 หยัก โดยหยักกลางหรือกลีบปากใหญ่ มีลักษณะเป็นรูปกลมแגםรูปขอบขนาน ปลายแยก 2 หยักตื้น พื้นสีเหลืองแגםสีน้ำตาลอ่อน ประสีน้ำตาลแดงแגםสีชมพูอ่อน ส่วนหยักข้างมี 2 หยักสั้น ลักษณะเป็นรูปไข่ ปลายมน สีเหลืองอ่อน เกสรเพศผู้ปลายจะเป็นจะงอยยาวโคง สีเหลืองส้ม ส่วนเกสรเพศเมีย ก้านเกสรเป็นสีขาว ยอดเกสรมีลักษณะเป็นรูปกรวย สีขาวรอบ ๆ ปากมีขัน และรังไข่เป็นสีขาว โดยจะออกดอกในช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม
- **ผลว่านาไฟล์ดា** ผลเป็นผลแห้งและแตกได้ ลักษณะของผลเป็นรูปทรงกระบอก สีแดง และจะติดผลในช่วงประมาณเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤษจิกายน

สรรพคุณของว่านาไฟล์ดា

1. หั้งต้นมีสรรพคุณเป็นยาอายุวัฒนะและยาบำรุงกำลัง (หั้งต้น)^[1] หรือจะใช้เหง้าสดตากแห้ง นำมาดัดให้เป็นผง ผสมกับน้ำผึ้งปั้นเป็นยาลูกกลอน ใช้รับประทานเข้าและเย็น วันละ 2-3 เม็ด ก็มีสรรพคุณเป็นยาบำรุงกำลังและเป็นยาอายุวัฒนะชั่นกัน (เหง้า)^[2] ส่วนอีกตำรับให้ใช้เหง้าว่านาไฟล์ดามาตากแห้ง นำมาดัดให้เป็นผง ผสมกับว่านกระชายดำ ว่านกระชายแดง และว่านเพชรน้อย (ที่นำมาดัดแล้วเหมือนกัน และใช้อาย่างลงทะเบียนกัน) ผสมกับน้ำผึ้งปั้นเป็นยาลูกกลอน ใช้กินก่อนอาหารครั้งละ 1 เม็ด วันละ 3 เวลา (เหง้า)
2. เหง้าสดนำมาดัดให้เป็นผง ผสมกับน้ำผึ้งปั้นเป็นยาลูกกลอน ใช้รับประทานเข้าและเย็น วันละ 2-3 เม็ด เป็นยาช่วยเจริญอาหาร แก้ร้าตุพิการ (เหง้า)
3. รากมีรสขื่นอีyen สรรพคุณเป็นยาแก้เลือดกำเดาออกทางปาก ทางจมูก (ราก)
4. ช่วยแก้อาเจียนเป็นเลือด (ราก)

5. ใช้เป็นยาแก้บิด ขับลม ด้วยการใช้เหง้าสดนำมาตำคั้นเอาไว้ผสานกับเกลือสะตุ 1 ช้อนโต๊ะ แล้วนำมาใช้กิน (เหง้า)
6. ทั้งต้นใช้เป็นยารักษาโรคกระเพาะอาหารเป็นพิษ (ทั้งต้น)
7. เหง้าสดนำมาต้มใส่เกลือเล็กน้อย ใช้ดื่มก่อนอาหารเข้าและเย็น เป็นยารักษาโรคกระเพาะอาหารและลำไส้ (เหง้า)
8. เหง้าสดนำมาตำคั้นเอาไว้ผสานกับเกลือสะตุ 1 ช้อนโต๊ะ ใช้กินเป็นยารักษาลำไส้เป็นผล สมานลำไส้ แก้แพลงในกระเพาะ รวมไปถึงอาการปวดท้องบ่อย ๆ น้ำย่อยไม่ปกติและโรคลำไส้ต่างๆ (เหง้า)
9. เหง้าสดนำมาตำคั้นเอาไว้ผสานกับเกลือสะตุ 1 ช้อนโต๊ะ ใช้กินเป็นยา nhuậnบารุงอ่อน ๆ (เหง้า)
10. ช่วยขับประジャーเดือนของสตรี ด้วยการใช้เหง้านำมาตำคั้นเอาไว้ผสานกับเกลือสะตุ 1 ช้อนโต๊ะ แล้วนำมาใช้กินเป็นยา (เหง้า)
11. ใบมีรสมีนเยียน มีสรรพคุณเป็นยาแก้ครรุนเนื้อครรุนตัว (ใบ)
12. เหง้าน้ำมานาฟันใช้เป็นยาทาสามانแพล (เหง้า)
13. ดอกมีรสมีน สรรพคุณเป็นยาแก้ไข้ใน ช่วยกระจายเลือดที่เป็นก้อนลิ่ม (ดอก)
14. ช่วยรักษาอาการบวม อาการชาทั้งตัว (ทั้งต้น)
15. ตำรายไทยจะใช้เหง้าน้ำมานาฟันหากำਆการเคลือดขัดยก ฟกบวม แก้เห็บบชา แก้เมื่อยขบ (เหง้า)^[2]ใช้เป็นยาแก้ไข้บวม ให้น้ำเหง้ามาล้างให้สะอาด ตำให้ละเอียดผสานกับเหล้าขาว แล้วกรองเอาแต่น้ำกินก่อนอาหารครั้งละ 3 ช้อนโต๊ะ วันละ 3 เวลา (เหง้า)
16. นำมันจากเหง้าใช้เป็นยาถูนวดแก้เห็บบชา แก้เส้นสายตามร่างกายตึง และแก้เมื่อยขบ (นำมันจากเหง้า)
17. ใบมีรสมีนเป็นยาแก้อการปวดเมื่อย (ใบ)

ประโยชน์ของว่านไฟลดา

- ในด้านของความเชื่อ ว่า ว่านไฟลดาเป็นว่านทางคงกระพันชาตรี^[2] การนำมาใช้ในทางคงกระพันชาตรี จะต้องเสกด้วยคถา "พุทธิเป็นยา ธัมมังรักษา สังฆงหาย ตะหั้ง นะโนโฐสัง" 3 จบ และ "นะโนพุทธายะ" 7 จบ^[3] บางข้อมูลระบุว่า ว่านไฟลดาจะมีอยู่ด้วยกัน 2 แบบ คือ ว่านไฟลดาชนิดเนื้อในหัวเป็นสีม่วงอมน้ำตาล (เด่นในเรื่องอุ่นยิ่งคงกระพัน), และ ว่านไฟลดาชนิดเนื้อในหัวเป็นสีดำ (เด่นในเรื่องการซักนำเงินทอง และปัจจุบันหายากมาก)
- ใช้ปลูกเป็นไม้ประดับทั่วไป ว่านไฟลดาเป็นพรรณไม้ที่หาได้ยากชนิดหนึ่ง เนื่องจากปลูกเลี้ยงและการดูแลรักษาทำได้ยาก^[1] ต้องใช้ดินดีในการปลูก (ดินสะอาดคล่องแจ้งที่นำไปเผาไฟแล้วทุบให้ละเอียด) กลบหัวว่านอย่าให้มิด แต่ให้เหลือหัวโพลไว้ และก่อนรดน้ำต้องเสกด้วยคถา "นะโนพุทธายะ" 3 จบ แล้วรดน้ำให้

พอเปียกทัว

คำสำคัญ : ว่าไห้เพลดា

ที่มา : <https://medthai.com/>

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : ภาณุจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2020-07-16

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=1747&code_db=610010&code_type=01